

“Užitečné chyby” na poučení pro všechny

Tanošii desu ga, taih”en-de-mo arimasu. “ale je to taky těžké”. Velice správně použitý tvar. Když máme sponu desu (taihen-desu) a potřebujeme tam dát “mo”, klademe ho na stejné místo, kde by bylo “wa”, tudíž dochází k rozštěpení spony (“desu” > „de – arimasu“) a kontextovou částici vkládáme do ní (de-**wa**-arimasu, de-**mo**-arimasu).

X kowaimasen Přípona –masen se přidává na druhý základ sloves. *Kowai* je ale přídavné jméno, to má jinou morfologii.

! **kowaku arimasen** nebo **kowaku nai-desu**

X asai da kara – „asai“ je samo osebe přísudkem, nepotřebuje „da“:

! asai kara

X スロバキア – toto je mylná verze. Rozhodně pište:

! スロヴァキア (nebo foneticky ještě přesnější:) スロワキア

X katakanový „dĺžň“ , na rozdiel od znaku „iči=1, sleduje SMER PÍSMA. To znamená, že v *tategaki* (zvislom písaní) má tvar **zvislej** čiarky!

X tokugi-ga nai to omotte imasu. *omotte iru* vyjadruje, že „práve teraz o niečom konkrétnom mám taký pocit/rozmýšľam“. Preto:

! v tomto prípade je lepšie: **omoimasu**.

X スロバキア – toto je mylná verze. Rozhodně pište:

! スロヴァキア (nebo foneticky ještě přesnější:) スロワキア

X Hradec – místo „Furadecu“ se dá zapsat i přesněji:

ホラデツ (zachová se čistě „H“, a jestli po něm následuje U nebo O, to je jedno...)

X Nihongo-wo benkjó ši

! Nihongaku...

X Buruno-de rjó-ni sunde

! Buruno-(**ni**)-wa rjó-ni...

X rúmu-meito-to nakajokute

! rúmu-méto-to naka **ga** jokute, = mám dobré vztahy, NEBO: rúmu-méto-to nakajoku ... (v dobrém vzájemném rozpoložení něco (...) děláme).

X tanošii seikacu-site

! Buď “tanošii seikacu-**wo** šite” nebo “tanošiku seikacu-šite”

X Naze nara.... kimemašita. Po “*Naze nara*” se věta musí končit “...no desu” nebo “...kara desu”:

! Naze nara ... kimeta no desu.

X džikan-wo sugitai. *Sugiru* je sloveso podmětové, nemá předmět (může být jenom “...-**ga sugiru**”). Když chceme předmět s –wo, musíme použít jeho předmětový protějšek – sugosu:

! džikan-**wo** sugošitai

X Nigecukan-ni 21 sai ni narimasu. Ne: „za dva měsíce“ se řekne:
! Nikagecu-go 二カ月後

X nisai tošišita desu „Je o dva roky mladší“
! ninen tošišita desu. „sai“ je rok svého osobního věku, kdežto tu se jedná o roky všeobecného času.

X Wataši-ga otonašikute... Pokud tu nejde o vedlejší větu (Např. “Wataši-ga otonašii – to iu koto wa...), tak to není správné. Podmět s GA je tehdy, když je na něm větný důraz (“To JÁ jsem pokojný (ale... / ne on)”). V tomto případě ale důraz připadá na to, co teprv přijde (na *otonašikute...*), takže:

! Wataši-wa otonašikute...

X *Šumi-wa hon-wo yondari simasu*. To zní nedokončeně: “Můj koníček čtu knihy”
! *Šumi-wa hon-wo jondari suru koto desu*.

X *Zurín de umareta*. V japonštině je třeba být ohleduplný vůči vnímání našeho projevu, a proto musíme předpokládat, že ne každému něco řekne pojem “*Zurín*”. Proto:

lepší: *Zurín-to iu tokoro de / to iu mači de*. Taky: *ズリーン市で* (což ale zní hodně formálně a „technistně“, v situaci Džikošókai asi ne příliš vhodné).

X benkjó no rijó wa

? asi jste mysleli “rijú wa”. V tom případě se hodí **úplně na konci věty dát** *–kara desu* nebo *–no desu*.

X –kedo je příliš hovorové. Ve slohu:

! –keredomo

“va” v *ová* je lepší psát *ヴァ* nebo (foneticky přesněji) *ワ*

X Džikošókai se musí začínat pozdravem:

! Hadžimemašite.

X Džikošókai se patří zakončit závěrečným pozdravem:

! Dózo jorošiku onegai šimas.

X *gakubu* = fakulta (větší jednotka)

! *gakka* = katedra (menší jednotka). V našem případě je lepší *Nihongak-ka*, **ne** *Nihongo-gakka* (zabýváme se nejen japonštinou, ale i jinými aspekty japonologie)

X *benkjó šimasu* = budoucí čas („budu studovat“)

! *benkjó šite imasu* = studuji

X zakončení věty „*kara*.“ (-*masu kara*.) je silně hovorové a nehodí se do psaného textu!

! místo „*jomemasu kara*.“ pište „*jomeru kara desu*.“

X *Nihon kenkjú wo manabu*

! *Nihongakka de benkjó suru*

X *kedo* je příliš hovorové. V oficiálním ustním, a také písemném projev:

! *keredomo*

X *dekinai desu*: *desu* tvoří zdvořilý tvar jenom u přídavných jmen. U sloves:

! *dekimasen*

X hitobito-ni tecudau
! hitobito-wo tecudau

X aitai desu kara. – to je příliš hovorové a neformální. V tomto případě se patří větu slušně zakončit slovesem, i když jenom formální sponou:

! aitai kara **desu**.

X daigaku-wo socugjóšita toki, šingaku šijó to omotte imasu.

! je třeba to rozvíť: **gakuin-ni šingaku šijó**...

X e-wo kaku – nepíše se znakem 書く, ale:

! 描く

X Kappacu-na seikacu-wo šite mimasu. *Šite-mimasu* znamená “urobím a uvidím / skúsím a uvidím”. V tomto prípade ale ide o niečo iné, takže:

! **suru-jó-ni šite imasu**.